

Володимир Я БАЧИВ, ЯК ВІТЕР БЕРІЗКУ ЗЛОМИВ

АНТОН

Слова В. Александрова

Музика А. Рубінштейна

Александров

Andante

я

ба-чив, як ві-тер бе-різ-ку зло-мив, ко-рін-ня по-

-ру-шив, гіл-ля по-кру-тив... А лис-тя не в'я-ло і сві-же бу-

ten. *poco a poco cresc. e acceler.*

p colla parte *poco a poco cresc. e acceler.*

- ло, аж по- ки за го- ру вже сон-це зай- шло, аж по- ки за го- ру вже

сон-це зай- шло. я

Я бачив, як вітер берізку зломив,
Коріння порушив, гілля покрутив...
А листя не в'яло і свіже було,
Аж поки за гору вже сонце зайшло.

Я бачив, як серну підстрелив стрілець:
Звалилася, бідна, прийшов їй кінець;
Боротися з смертю було їй не в міч,
Одначе боролась, поки зайшла ніч.

Я бачив — метелик поранений млів,
Крильце перебите на сонці він грів;
Ще трошки пожити — на думці було,
І, може, й пожив би, так сонце зайшло.

На світі у кожного сонце своє...
Любенько живеться, як сонечко є!
А згасне те сонце — і жити шкода:
На світі без сонця усе пропада.

Зо мною розсталась дружина моя,
Зостався на світі без сонечка я;
Одначе на себе як смерть не зову,
А з серцем розбитим живу та й живу.